

stigende Interesse for Bekæmpelsen er Mangelen paa mere fyldestgørende Bestemmelser paa dette Omraade blevet meget fremtrædende. Det har saaledes vist sig, at Dyr under Betegnelsen tuberkulosefri, reaktionsfri eller rene gaar i Handelen i længere Tid, endog under Ledslagelse af Dyrslægeattester, og opstaldes og transporteres under lidet betryggende Forhold, hvorved Dyrene udsættes for Smitte og videre udsætter den endelige Købers Besætning for saadan. Der har været handlet med Dyr under de nævnte Betegnelser paa Markeder og andre Samlingssteder og fra Handelsstalde, uden at den fornødne Sikkerhed hverken for Angivelsen af, at Dyrene var tuberkulosefri, eller for, at Dyrene har været holdt fri for Smitte, har været til Stede. Der er i mange Tilfælde med Dyrene fulgt Sedler, undertiden skrevet i en attestlignende Form, men af forskellig Indhold, der har angivet Dyrene som tuberkulosefri, reaktionsfri, rene o. lign., uden at Grundlaget herfor lader sig kontrollere af Køberen, saaledes som det er Tilfældet med de Attester, der udstedes af Dyrslægerne paa Basis af den fornævnte Bestemmelse i Loven af 26. Juni 1932.

I Forbindelse med de i § 1, Stykkerne 3—5, angivne Bestemmelser vedrørende Tilførsel af Dyr til Markeder m. m. for tuberkulosefri Dyr og vedrørende Desinfektion af Markeder, Transportvogne m. m. samt de iøvrigt i Lovforslaget angivne forskellige Bestemmelser til at hindre Smittespredning maa det anses for nødvendigt at fastsætte, hvilke Betingelser der maa kræves for under Omsætningen med Kvæg og Svin at kunne betegne disse som tuberkulosefri o. lign., ikke mindst naar Omsætningen foregaar ved Handelsmænd, og Dyrene ikke føres direkte fra Oprindelsesbesætningen til den endelige Købers Besætning. Det maa i Forbindelse dermed fastslaaes, at der ikke maa afgives andre skriftlige Erklæringer end de foreskrevne Dyrslægeattester.

Til § 16, Stk. 1.

Bestemmelsen er ny. Det skønnes rimeligt, at den, der afhænder et Kreatur, der efter Slagtningen viser sig at være tuberkuløst, skal bære det dermed forbundne Tab, medmindre han ved Handelens Indgaaelse udtrykkelig har gjort opmærksom paa, at der er Grund til at befrygte, at Dyret er tuberkuløst. Det har utvivlsomt været til betydelig økonomisk Skade for Producenterne af tuberkulosefri Slagtedyr, at der normalt ikke for saadanne Dyrs Vedkommende paa Markeder og andre Samlings-

steder har kunnet opnaas en bedre Pris end for tilsvarende tuberkuløse Kreaturer eller med andre Ord, at den almindelige Risiko for Køberne ved Køb af rene og smittede Dyr i Flæng ogsaa har maattet bæres af de tuberkulosefri Dyrs Ejere, der derfor ogsaa ofte har givet Udtryk for, at de havde for ringe Fordel af at rense deres Besætninger for Tuberkulose og holde disse rene. Gennem Bestemmelsen i § 1, Stk. 4, om Adskillelsen paa Slagtekvægsmarkeder mellem tuberkulosefrit og andet Kvæg kan der formentlig skaffes en vis økonomisk Fordel for Producenterne af tuberkulosefrit Kvæg, men det er sikkert at endnu større Betydning gennem den her foreslaaede Bestemmelse at fastslaa, at en Sælger maa være erstatningspligtig, medmindre han udtrykkelig har givet Køberen de i Forslaget nævnte Oplysninger, og man vil derved bl. a. opnaa at ophæve den Praksis, der gør sig gældende paa Kvægtorve og Eksporthandled, hvorefter det almindeligt ved Opslag bekendtgøres, at for saadanne Tabs Vedkommende, som opstaar ved, at Kød-kroppen henføres til 2. Klasse eller kasseres, yder Sælgeren ingen Garanti. At Sælgeren paa den anden Side kun skal hæfte for et Slagtedyr i et begrænset Tidsrum, maa anses for rimeligt under Hensyn til en eventuelt tilstedeværende Tuberkuloses fremadskridende Udvikling.

Til § 16, Stk. 2.

Man har ikke anset det for rimeligt at foreslaa en til Stk. 1 svarende Bestemmelse for Svins Vedkommende, idet Producenter, der iøvrigt har rene Besætninger, meget hyppigt er ganske uden Skyld i, at de Svin, der leveres, ved Slagtningen viser sig at være tuberkuløse. Svinene er af Producenterne ofte indkøbt som Pattegrise og kan derfor allerede ved Indkøbet have været befængt med Sygdommen. Ved den foreslaaede Bestemmelse har man ønsket at lovfæste en Praksis, der allerede er gældende ved mange Svineslagterier, og hvorefter Leverandøren af Svin, der ved Slagtningen viser sig tuberkuløse, vel ikke bærer hele det deraf følgende Tab, men ved Afregningen maa finde sig i, at der fradrages en vis Procentdel af Normalprisen, henholdsvis ved Henførelse til 2. Klasse og ved Kassation. De Fradragssatser, som det foreslaas, at Ministeren bemyndiges til at fastsætte, er tænkt som Minimumssatser, idet der selvsagt intet kan være at indvende imod, at Slagteriet lader Producenten bære Tabet fuldtud. Man har ikke ment at burde forbyde en Ordning, hvorefter de Producenter,